

може подолати складнощі інтеграції та отримати вигоду з можливостей, які вона надає. Оскільки країна продовжує просуватися до більшої економічної інтеграції, важливо вчитися на минулому досвіді, використовувати співробітництво та адаптуватися до мінливих тенденцій, щоб забезпечити процвітаюче і стійке майбутнє для економіки України.

Література:

1. Prikhodko&partners. Євроінтеграційні процеси в Україні: становлення та розвиток. URL: <https://prikhodko.com.ua/my-i-zmi/my-i-zmi/stattya/evroitegracijni-proczesy-v-ukrayini-stanovlennya-ta-rozvytok/> (дата звернення: 05.03.2024).
2. Економічна правда. Євроінтеграція та виклики війни: як розвиватимуться регіони та громади? URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2024/01/25/709155/> (дата звернення: 05.03.2024).

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

Петлін І.В., кандидат економічних наук, доцент,
Львівська філія Європейського університету, м. Львів, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0198-588X>

Юрчик С.С., здобувач другого (магістерського) рівня ВО,
ПВНЗ «Європейський університет», Україна

Інноваційна сфера є надзвичайно важливою для розвитку усіх галузей України, але існує низка проблем, з якими стикається ця сфера в умовах сьогодення, зокрема:

- низькі обсяги витрат підприємств на інноваційну діяльність;
- відсутність механізму довгострокового кредитування інноваційної діяльності підприємств з боку банківського сектора; підвищений ризик будь-яких форм інвестування;
- нестача власних коштів та брак фінансової підтримки інноваційної діяльності підприємств з боку держави;
- низька частка витрат підприємств на внутрішні та зовнішні науково-дослідні роботи Низька частка витрат підприємств на внутрішні та зовнішні науково-дослідні роботи;
- концентрація витрат підприємств на інновації напрямку придбання машин, обладнання та програмного забезпечення.

Вітчизняні готелі, як правило, намагаються розвиватися відповідно до світових тенденцій, однак у них є власні особливості. Серед них:

- активне освоєння ринку західними мережами, які переважно «захоплюють» висококласні сегменти і пропонують свої послуги статусним гостям;

- відсутність чіткої «зірковості» готелів – незважаючи на ту чи іншу кількість «зірок», готелі можуть не відрізнятися один від одного за якістю.

В цілому, готельна сфера в Україні розвивається повільно і це обумовлено тим, що основну ставку інвестори роблять на будівництво торгових і розважальних комплексів, офісних і житлових центрів. Готелі ж відкладаються на потім, оскільки терміни їх окупності вище. Однак, ці проблеми в готельному бізнесі Україна поступово долає, і якщо вона як і раніше буде орієнтуватися на європейські тенденції, їй вдасться вийти з багатьох проблемних ситуацій без втрат. Також до головних наслідків впливу пандемії коронавірусу для готельного бізнесу в Україні, крім відсутності гостей, закриття та падіння доходів фахівці включають касовий розрив, адже доходи, почали стрімко знижуватись до нуля. Це викликало необхідність багатьом компаніям відпустити майже всіх співробітників у відпустку за власний рахунок до закінчення карантину, а також упинити рекламні кампанії та інші витрати [2].

Відсутність розвиненої та офіційно облікованої мережі альтернативних засобів розміщення економічного класу (хостелів, малих та міні-готелів, апартаментів). Частково задовольнити попит на місця розміщення могли б малі готелі, апартаменти та хостели, вартість проживання у яких значно нижча. Проте мережа хостелів в Україні розвинена недостатньо, згідно даних Всеукраїнської молодіжної хостел асоціації функціонує лише 27 хостелів (в Європі офіційно зареєстровано 18 тис. хостелів, з них 4,5 тис. об'єднані єдиною системою бронювання) [1].

У маркетингу інноваційна діяльність, як правило, здійснюється по всьому циклу відносин в ланцюгу «виробник – покупець». Однак тут існують певні обмеження, які гальмують впровадження інновацій у сфері маркетингу:

- наявність державних і соціальних обмежень, які звужують рамки використання інноваційних ідей (безпека продукту для споживача, екологічна сумісність);

- дорожняча процесів розробки і реалізації маркетингових проєктів;
- недовік капіталу у підприємств;

- скорочення життєвого циклу товарів у результаті копіювання новинки конкурентами та ін.;
- зростання витрат на розвиток нових продуктів;
- глобалізація конкуренції; зниження рентабельності торгових марок компаній-послідовників;
- невадале позиціонування нового товару, неефективна рекламна кампанія або занадто завищена ціна [3].

Наявність технологічних проблем підтверджується недостатнім рівнем використання новітніх інформаційних технологій у готельній сфері, а саме: низьким рівнем розвитку інформаційно-комунікаційної інфраструктури; відсутністю баз даних готельного профілю в окремих регіонах країни; обмеженістю інформації та реклами продукту на міжрегіональному, національному та міжнародному ринках; недосконалістю механізму інформаційного обміну суб'єктів господарювання у сфері туризму і зовнішнього середовища за допомогою мереж; низьким рівнем розвитку віртуальних готельних підприємств; відсутністю державної електронної системи забезпечення суб'єктів туристичної діяльності оперативною інформацією про попит, пропозицію, ціни, тарифи на готельні послуги.

Враховуючи всі вище зазначені проблеми щодо активізації інноваційної діяльності суб'єктів готельної індустрії, варто окреслити напрями їх удосконалення, які включають наступні заходи:

- удосконалення регіональної інвестиційно-інноваційної інфраструктури;
- розвиток науково-інноваційного співробітництва державного та недержавного сектору науки, вищих навчальних закладів і наукових установ з реальним сектором економіки, а саме готельним господарством;
- розвиток інноваційної культури шляхом популяризації провадження наукової, винахідницької та інноваційної діяльності;
- підвищення ефективності дії механізму стандартизації та сертифікації продукції;
- розширення на законодавчому рівні можливостей задіяння потенціалу та механізму державного замовлення для стратегічно важливих для регіону підприємств;
- формування сприятливого інвестиційного клімату, позитивного інвестиційного іміджу та просування на зовнішній ринок інвестиційних можливостей регіонів України;
- забезпечення створення системи підготовки фахівців з питань управління інвестиційними проектами;

- створення системи моніторингу стану реалізації інвестиційних проєктів;
- забезпечення ефективної реалізації механізму державно-приватного партнерства шляхом удосконалення відповідної нормативно-правової бази;
- удосконалення механізму банківського кредитування проєктів регіонального розвитку.

Окреслені заходи будуть сприяти активізації інноваційної активності підприємств готельної індустрії, підвищенню їх функціонування та створюватимуть можливості для інвестицій.

Література:

1. Берещак В. Як COVID-19 змінить готельний бізнес в Україні. *The Page*. 2020. URL: <https://thepage.ua/ua/exclusive/sho-stanetsya-z-gotelyami-cherez-koronavirus> (дата звернення: 10.02.2024).
2. Данько Н.І., Новіков В.П. Оцінка економічної ефективності інвестицій у готельний бізнес. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм*. 2017. Вип. 6. С. 153-160.
3. Стратегія інноваційного розвитку України на період до 2030 року. URL: <https://www.businesslaw.org.ua/strategiya-innovaciinogo-rozvitku-ukrainy/> (дата звернення: 10.02.2024).

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ ПЕРСОНАЛУ В ОСВІТІ

Положенцев Д.В., старший викладач*,
Північноукраїнський інститут імені Героїв Крут
Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна академія управління персоналом», Чернігів, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9622-8645>

Система управління персоналом в освіті досить специфічна через унікальні властивості освітніх кадрів. Зокрема, такі особливості виявляються у взаємодії професійного з особистісним.

На відміну від інших видів діяльності, праця освітянина розділяється на аудиторну та позааудиторну роботу [1]. Тобто, робота науково-педагогічних працівників (далі НПП) виходить за межі звичайного робочого часу. Кожен НПП розподіляє позааудиторну

* Науковий керівник – Червінська А.П., д.е.н., професор